

Demokrati og Voldelig Konflikt

Kristoffer Eikemo

Institutt for sosiologi og statsvitenskap, NTNU

POL2900: Bacheloroppgave i statsvitenskap

Komparativ politikk

Våren 2019

Abstrakt

Vil voldelig konflikt svekke et lands demokrati? Denne oppgaven ser på lands grad av demokrati, og setter dette i lys av hvorvidt de har hatt en voldelig konflikt. Voldelig konflikt defineres som en væpnet konflikt mellom den regjerende makten og en eller flere opposisjonelle grupper, hvor antall dødsfall har overskredet 1,000. En grunnsetnings-basert teori presenteres, hvor det foreslås at voldelig konflikt fører til at politisk vold blir akseptert i større grad, som igjen vil svekke sannsynligheten for opposisjon, og derav svekke demokratiet. Det blir antatt at denne effekten vil slå ut i løpet av tre år. Teorien får delvis støtte av ekstern teori og empiri, men empirien som fremlegges av oppgaven fastslår at demokratiet ikke vil svekkes av voldelig konflikt over en tidsperiode på tre år. Dette kommer frem ved å se på forskjeller i demokrati-skår tre år etter en konflikts overskridelse av 1,000 dødsfall, ved bruk av paneldata. Etter å ha sjekket for autokorrelasjon, kommer det frem at voldelig konflikt, sosioøkonomisk ulikhet, utdanningskvalitet og likhet i helse forklarer ned mot 0% av endring i demokrati, og oppgaven konkluderer med at voldelig konflikt ikke spiller inn på endring i demokrati-skår.

1. Innledning	4
2. Teori.....	6
2.1 Konflikt og demokrati	6
2.2. Konflikt-Aksept-Trussel-Opposisjon-Autokrati	6
2.3 Ulikhet som årsak til autokrati.....	8
2.3.1 Oppsummering	9
2.4 Moderniseringsteori	10
2.4.1 Oppsummering	12
3. Metode	14
3.1. Autokorrelasjon, heteroskedastisitet og heterogenitet	14
3.2. Validitet og reliabilitet.....	15
3.3. Valg av metode	15
3.4. Datasett.....	16
3.5. Variabler	17
3.5.1. Avhengig variabel.....	17
3.5.2. Uavhengig variabel.....	18
3.5.3. Kontrollvariabler	19
3.5.3.1 Ulikhet	19
3.5.3.2. Utdanning	19
3.5.3.3. Helse	20
4. Resultater	21
4.1. Multivariat lineær regresjon (OLS).....	21
4.2. Paneldata: Fixed effect, med tidslag	22
4.3. Paneldata: Fixed effect regresjon, med tidslag (2).....	23
5. Konklusjon	24
6. Appendix.....	27
7. Litteraturliste	29

1. Innledning

Vil voldelig konflikt svekke demokratiet? Denne oppgaven tar for seg denne problemstillingen, og skal undersøke hvorvidt voldelig konflikt spiller inn på et lands grad av demokrati. Voldelig konflikt blir definert som en intern eller internasjonalisert væpnet konflikt som har medført over 1,000 dødsfall siden oppstarten fra og med 1946, til og med 2018. Dette innebærer en konflikt mellom den regjerende makten i en stat og en eller flere opposisjonelle grupper – med eller uten innblanding fra andre stater. Måten dette gjøres på er å først se hvorvidt voldelig konflikt har en sammenheng med demokrati, ved å kjøre en OLS-regresjon. Deretter inkluderes det en *tidslag* på tre år i en *fixed effect* modell, som vil vise hvorvidt voldelig konflikt påvirker demokrati-skåren over tre år. Til slutt undersøkes endring i demokrati-skår, ved at demokrati-skåren et gitt år tar forbehold for demokrati-skåren året før. Dette gjøres hovedsakelig for å kontrollere for autokorrelasjon.

Oppgaven fremlegger to definisjoner av demokrati-begrepet, som begge blir viet plass med hver sin analyse. Den første definisjonen sier: «Politiske og sivile organisasjoner får operere fritt. Politiske valg er rene, og preges ikke av fusk eller systematiske uregelmessigheter». Den andre definisjonen lyder: «Sivile rettigheter er konstitusjonelt beskyttet, i tillegg til at det fins en sterk rettssikkerhet og uavhengige domstoler». Forskjellen mellom disse blir ikke viet stor plass i oppgaven, ettersom oppgavens formål først og fremst er å se på forholdet mellom voldelig konflikt og demokrati, og ikke de mange måtene å definere demokrati på. Det vil likevel konkluderes med at de to definisjonene ikke har noe å si i forholdet mellom voldelig konflikt og demokrati.

Forholdet voldelig konflikt-demokrati er ikke et nytt tema i statsvitenskapen. Andre navn har blitt brukt for det, som væpnet konflikt eller borgerkrig, selv om temaet er det samme. Denne oppgaven vil gi et nytt blikk på dette temaet, ved at det introduseres en teori bestående av syv grunnsetninger som foreslår grunnen til at voldelig konflikt vil ha negativ effekt på grad av demokrati. Det blir deretter kontrollert for forhold som kan tenkes å spille inn på de forskjellige stegene i denne teorien. Teorien foreslår en Konflikt-Aksept-Trussel-Opposisjon-Autokrati-stige (KATOA), som innebærer at voldelig konflikt vil føre til en aksept for politisk vold, og at denne overhengende trusselen vil påvirke opposisjonsmulighetene på en måte som i lengden vil føre til svekket demokrati – omtalt som autokrati.

Først vil det presenteres etablerte teorier på dette feltet, samt tidligere empiriske funn.

KATOA-teorien vil så gjøres rede for, etterfulgt av eksterne teorier som vil gi denne tyngde.

Det blir viet stor plass til teori for kontrollvariabler, ettersom disse kan tenkes å spille inn på oppgavens løsningsforslag til forholdet mellom voldelig konflikt og demokrati. Deretter presenteres oppgavens metode, før de empiriske resultatene fremlegges. Oppgaven konkluderer med at voldelig konflikt ikke påvirker demokrati-skåren over en periode på tre år, og KATOA-teorien kan derfor ikke bekreftes empirisk.

2. Teori

2.1 Konflikt og demokrati

I dette delkapittelet vil det i stor grad ramses opp teorier rundt forholdet mellom konflikt og demokrati, for å gi et blikk på hvor feltet ligger i dag.

Som Håvard Hegre (2014) påpeker, går ikke demokratiske stater til krig mot hverandre (Hegre, 2014). Dette er i alle fall en regel som har blitt godt integrert i politisk teori. Hva så med intern konflikt i demokratiske stater? Oppgaven legger frem en hypotese om at stater som har hatt voldelig konflikt, vil ha en tendens til å være mindre demokratiske enn stater uten voldelig konflikt. Empiriske funn tilsier at forholdet demokrati-intern konflikt vil gi en konkav graf. Semi-demokratiske stater har høyere sannsynlighet for intern konflikt enn stater med sterkt demokrati (Hegre, 2014). Det har imidlertid kommet motstand mot denne oppfatningen, og ved å kontrollere for sosioøkonomiske forskjeller, har empiri vist at det er liten, eller ingen forskjell i intern konflikt enten det er snakk om autokratiske eller demokratiske stater (Hegre, 2014). Mukherjee (2006) finner bevis på at stater som har blitt demokratiske etter en konflikt, vil ha mindre sannsynlighet for å oppleve en ny intern konflikt (Mukherjee, 2006). Dette har blitt imidlertid blitt tilbakevist av andre studier (Hegre, 2014).

2.2. Konflikt-Aksept-Trussel-Opposisjon-Autokrati

Opgaven introduserer syv grunnsetninger vedrørende Konflikt-Aksept-Trussel-Opposisjon-Autokrati (KATOA) for å vise at et land som har opplevd voldelig konflikt vil få svekket grad av demokrati.

1. En befolkningsgruppe som har opplevd vold vil være mer tilbøyelig til å akseptere vold under politiske prosesser, enn en befolkning som ikke har historie med voldelig konflikt. Selv om befolkningen ikke ønsker voldspreget politikk, vil en norm for dette ligge nærmere enn hos en historisk fredfull stat.
2. Selv om ikke den politiske prosessen preges av vold, vil trusselen for politisk vold være større i et historisk voldelig område.
3. Vold under politiske prosesser medfører mindre sannsynlighet for sterk opposisjon.
4. Mindre sannsynlighet for en sterk opposisjon vil bety mindre politisk motstand.
5. Mindre motstand under politiske prosesser medfører et svakere demokrati.
6. En stat som har opplevd voldelig konflikt vil ha et svakere demokrati.

7. Voldelig konflikt svekker demokratiet.

En måling av punkt én og to vil medføre store validitetsproblemer, og kan derfor ikke bevises empirisk. Punkt tre tilsier at det vil være enklere å danne en opposisjon i et politisk område uten en overhengende frykt for voldelig respons. Skulle det være en opposisjonell gruppe som likevel gjør motstand, kan dette ende med nok en voldelig konflikt, som vil starte sirkelen på nytt. Punkt fire bygger på en teori om at et land trenger en valgalternativer for å fungere som et godt demokrati (Levitsky & Cameron, 2003). Punkt fem er en logisk slutning fra de øvrige punktene, og blir formet som teori i punkt seks og syv. Punkt syv kan måles ved å se på land med voldelig konflikt, og deres grad av demokrati. Av dette er det altså kun sammenhengen mellom voldelig konflikt og demokrati som vil bli forsøkt bevist empirisk. De øvrige punktene vil bestå uprøvd i denne oppgaven.

Wantchékon og García-Ponce (2017) presenterte en lignende teori da de argumenterte for at anti-koloni-massedemonstrasjoner ga grobunn for fredfullt politisk uttrykk og kompromiss, som la grunnlaget for et liberalt demokrati. Motsetningen er væpnede opprørere som la grunnlag for en kultur av politisk eksklusjon, der vold tas i bruk som en form for politisk uttrykk og konfliktløsning (Wantchékon & García-Ponce, 2017). Her bruker Wantchékon og García-Ponce ordet *kultur* for å argumentere for det oppgaven beskriver som *norm*. Altså beskriver disse en tilstand hvor en gruppe opprørere tar kontroll over et område. Ved å gjennomføre dette voldelig, anvender de frykt som en faktor for å oppnå sterkere kontroll. Kulturen som blir skapt som en følge av dette, er en kultur preget av aksept for vold.

John Keane (2004) beskriver vold som den største trusselen mot demokrati som vi vet om. Dette begrunnes ved å se på demokrati som en definisjon av en fredfull tilstand, med like rettigheter og som fungerer ved offentlig styring hvor alle kan delta (Keane, 2004, s. 1). Demokrati som en fredfull tilstand, vil naturligvis trues hvis tilstanden blir voldsfylt. Ser man tilbake på oppgavens hovedteori, vil voldelig konflikt medføre at vold blir en større del av normen. Spørsmålet som må tas opp som en følge av Keanes teori, er hvorvidt vold inntreffer i stor grad. Vold forekommer stort sett over alt, men det er vanskelig å argumentere for at en demokratisk tilstand aldri har eksistert. Likevel, dersom et land preges av vold, må man kunne si at den demokratiske tilstanden er truet, da vold ikke er forenelig med demokrati - Dersom man har mye av det ene, har man mindre av det andre (Little, 2006).

Keane setter rammene for hva demokrati er, ved å skrive at demokrati betyr ikke-vold, og går videre med en argumentasjon for at vold er en trussel mot demokratiet. Hans teori støtter seg altså på sin egen formulering. Det er en interessant tankegang, men muligens lite nyansert. For oppgavens del vil det støtte opp under tanken om at voldelig konflikt svekker demokratiet. Oppgaven lar likevel empirien konkludere, fremfor å henvise til Keanes dikotome tankegang.

2.3 Ulikhet som årsak til autokrati

Til nå har oppgaven sett på teorier som støtter hypotesen om at voldelig konflikt svekker demokratiet. Det er imidlertid viktig å se på andre faktorer som kan ha større innflytelse på demokratiet, og faktorer som har innflytelse på både demokrati og grad av vold. Ulikhet i denne oppgaven defineres som sosioøkonomisk ulikhet i form av skjev distribusjon av fundamentale ressurser – være seg inntekt, utdanning og helse. Den operasjonaliseres ved å se på maktfordistribusjon basert på sosioøkonomisk posisjon.

Teorier omkring ulikhet og demokratisk utvikling går i retningen av å fastslå at ulikhet bidrar til autokrati. Boix (2003) sier at sannsynligheten for demokrati blir lavere, desto større ulikheten er i et land. Dette begrunnes ved at eliten i et land beregner kostnadene av en redistribusjon som større, jo større ulikheten er. Derfor vil de ha mindre insentiver til å godta en distribusjonsendring ved stor grad av ulikhet (Haggard & Kaufman, 2016, s.32).

Acemoglu og Robinson (2006) presenterer også en teori som omfatter ulikhetens innflytelse på autokrati. I motsetning til Boix, tar de utgangspunkt i risiko og gevinst fra massenes perspektiv. De argumenterer for at stor grad av ulikhet vil gi massene større gevinst ved en vellykket demonstrasjon, siden omfanget av redistribusjonen vil være større enn ved lav grad av ulikhet (Haggard & Kaufman, 2016, s.32-33). Oppsummert forteller Boix at sannsynligheten for demokratisk overgang minsker, desto større ulikheten er. Acemoglu & Robinson viser til at sannsynligheten for demokratisk overgang øker med grad av ulikhet, før den når et toppunkt og faller (Haggard & Kaufman, 2016, s.32-33).

Det finnes teori og empiriske bevis på at ulikhet fører til mer vold, eller flere drap, som presentert av Elgar og Aitken (2010). De legger frem data som sier at økonomisk ulikhet samsvarer med drapsraten i et land (Elgar & Aitken, 2010). Denne drapsraten påvirker igjen tiltro til systemet (Elgar & Aitken, 2010), og tiltro til systemet faller inn under Weak

Democracy Syndrome (WDC)-teorien. Dette er en teori presentert av Haggard og Kaufman, som beskriver WDC som den mest sannsynlige grunnen til at demokratiske land går tilbake til autokrati (Haggard & Kaufman, 2016, s. 259). Denne teorien består av tre punkter; (i) praetorianisme, (ii) svak institusjonalisme og (iii) svak økonomisk håndtering (Haggard & Kaufman, 2016, s. 224-229). Koblingen til Elgar og Aitkens teori er svak institusjonalisme, som omfatter tiltro til systemet. Da Haggard & Kaufman finner det høyst sannsynlig at dette er hovedårsaken til tilbakefall fra demokrati til autokrati (Haggard & Kaufman, 2016, s. 259), må en logisk slutning av dette være at ulikhet kan ha innvirkning på det samme. Tilbakefall fra demokrati til autokrati er naturligvis en avgjørende faktor i stabilisering av demokrati, og i så måte hvor sterkt demokratisk en stat faktisk er. Som en følge av dette, må en hypotese være at høy grad av ulikhet fører til svakere demokrati.

Ser vi tilbake på Elgar og Aitkens teori, handler dette om enkelttilfeller av drap. Enkelttilfeller av drap i et land går ikke under oppgavens definisjon av voldelig konflikt, men deler av argumentasjonen for at voldelig konflikt svekker demokratiet går ut på at vold i større grad blir akseptert i ettertid. Et naturlig spørsmål vil være hvorvidt drapsrater og aksept for vold faktisk henger sammen. Alfred McAlister (2006) foretok en studie hvor påstått aksept for mord ble sammenlignet med drapsraten i nitten land. Studien fant bevis for at variasjoner i holdninger mot rettfærdiggjøring av mord kan relatere til internasjonale forskjeller i drapsrater. Ved bruk av GINI-koeffisienten fant de også en signifikant korrelasjon mellom nasjonale og regionale drapsrater og sosial ulikhet. Til sammen utgjorde sosial ulikhet og de registrerte holdningene 65% av forklaringskraften hos drapsrate-variasjonen (McAlister, 2006).

2.3.1 Oppsummering

I denne delen har vi sett på ulikhet som en mulig faktor i spørsmålet om grad av demokrati. Teorier omkring ulikhet og demokratisk stabilisering – omfatter sjanser for tilbakefall til autokrati – vil ha det til at ulikhet har en negativ effekt på demokrati. Det har også blitt lagt frem tall som tilsier at ulikhet fører til høyere drapsrater – altså mer vold – og at dette igjen påvirker tiltro til systemet. Ved å henvise til Haggard & Kaufmans WDC-teori, kan man anta at tiltro til systemet spiller inn på sjansene for demokratisk stabilitet. En videre presentasjon av teorier viser at høye drapsrater i et land har sammenheng med den påståtte aksepten for mord, samt økonomisk ulikhet. Denne aksepten sammenfaller med oppgavens teori om

historisk vold og aksept for vold, som videre knytter historisk vold sammen med svak grad av demokrati. Det faller seg derfor naturlig å undersøke sjansene for en spuriøs sammenheng, ved å benytte ulikhet som en kontrollvariabel i den senere regresjonsanalysen.

2.4 Moderniseringsteori

Et lands innpass i den moderne verden har blitt diskutert til å være viktig for å holde et demokratisk nivå på styringssettet. Moderniseringsteori kjenner vi fra Martin Lipsets (1959) artikkel om hvorvidt utdanning, samt økonomisk vekst, er en forutsetning for politisk utvikling og sågar demokrati (Lipset, 1959) (Acemoglu, Johnson, Robinson & Yared, 2005). Moderniseringsteori blir også nevnt av Haggard & Kaufman, i forbindelse med tilbakefall fra demokrati til autokrati. De konkluderer imidlertid med at dette ikke er en sannsynlig grunn for tilbakefall, og lander på WDC-teorien, som tidligere presentert (Haggard & Kaufman, 2016, s. 259). Denne oppgaven vil sette søkelys på utdanningsdelen av moderniseringsteorien, siden dette potensielt kan linkes til voldelig konflikt, generell vold og dessuten folks holdninger til vold – herunder aksept. Helseaspektet vil også diskuteres, ettersom dette er en etablert del av moderniseringen av stater.

Glaeser et al (2007) finner en klar korrelasjon mellom utdanningsnivå og demokrati, med en grunnteori om at høyt utdanningsnivå øker samfunnsengasjementet. Høy grad av samfunnsengasjement øker igjen sannsynligheten for at et demokratisk styringssett er suksessfullt, og minsker sjansene for et vellykket anti-demokratisk kupp (Glaeser, Ponzetto & Shleifer, 2007). Forholdet utdanning-demokrati har utvilsomt virkelighetsstøtte, basert på de mange empiriske undersøkelsene som har blitt gjort på dette feltet. Barro (1999) finner empiriske bevis for at kvaliteten på grunnskoleutdanning er viktig for demokrati (Barro, 1999). Przeworski et al finner bevis på at demokratisk bærekraftighet har utdanningskvalitet som forutsetning (Przeworski, Alvarez, Cheibub & Limongi, 2000). Acemoglu et al (2005) står imidlertid opp mot dette, og påstår at den etablerte sannheten om linken mellom demokrati og utdanning er unøyaktig, og inneholder utelatelsesfeil (Acemoglu, Johnson, Robinson & Yared, 2005). Castelló-Climent (2007) svarer på Acemoglu et al's resultater og undersøker hvorvidt distribusjonen av utdanning spiller en viktig rolle i demokratisk sammenheng. Castelló-Climents resultater støtter Barro og Przeworski et al's konklusjoner (Castelló-Climent, 2007, s. 189). Han legger til at sannsynligheten for at et land etablerer og

vedlikeholder demokratisk styringssett øker dersom den formelle utdanningen tilbyr politiske holdninger som styrer mot demokratisk moral (Castellò-Climent, 2007).

Oppgaven tar med dette utgangspunkt i at utdanning er viktig for å både etablere og vedlikeholde et demokrati. Spørsmålet som står igjen, er hvorvidt det finnes en link mellom utdanningskvalitet og oppgavens hovedteori – altså en link mellom utdanningskvalitet og holdninger til vold. Flere studier finnes empiriske bevis på at utdanning vil ha positiv innvirkning på individers holdninger til vold. Det vil si, vold blir i mindre grad akseptert av individer med utdanning.

Shiraz (2016) så på sammenhengen mellom utdanning og vold i hjemmet i Saudi-Arabia. Studiens resultat viser til at utdanning spiller inn positivt på livene til kvinner i Saudi-Arabia, som vil oppleve mindre hjemlig vold. Dette begrunnes ved at forståelse mellom menn og kvinner tjener på begges utdanning, og at 7% av den totale variansen i hjemlig vold grunner i utdanning (Shiraz, 2016). Studien tar forbehold for at utdannede kvinner i Saudi-Arabia har større sannsynlighet for å skaffe seg jobb utenfor hjemmet, og at dette minsker sjansene for hjemlig vold betydelig mer enn utdanningsaspektet i seg selv (Shiraz, 2016). Machin et al (2011) finner en klar sammenheng mellom utdanning og kriminalitet, hvor forbedret utdanningskvalitet vil medføre betydelige sosiale fordeler, og redusere kriminalitetsnivået (Machin, Marie & Vujić, 2011). De samme funnene finner vi igjen hos Usher (1997). Hans studie finner utdanning som et effektivt, men viktigst – produktivt – middel mot kriminalitet (Usher, 1997). Hans studie hviler imidlertid i større grad på ungdom som dropper ut av skolen til fordel for et kriminelt liv, og mindre på de fordelene utdanning gir i form av holdninger (Usher, 1997). En presentasjon av disse studiene kan virke søkt i forbindelse med å knytte utdanning opp mot demokratisering. Det de utvilsomt gjør, er å si noe om utdanningens betydning for vold i seg selv, samt holdninger til vold. Ser vi tilbake på oppgavens hovedteori, vil holdninger til vold spille inn på et lands demokratiske sjanser. Skulle man kunne knytte utdanning opp mot demokrati i denne sammenheng, er det viktig å forstå hvorvidt utdanning bidrar til individers holdninger. Oppgaven tillater seg å anta at det finnes en link mellom utdanning og demokrati, og dessuten en link mellom utdanning og holdninger til vold. Med dette i bakhodet, kan utdanningsaspektet spille inn på oppgavens hovedteori, og oppgaven finner det derfor naturlig å undersøke hvorvidt utdannelse har noe å si i linken mellom voldelig konflikt og demokrati.

Helseaspektet ved moderniseringsteori er ikke forsket på i like stor grad som utdanning. Tar vi utgangspunkt i Lipsets utsagn om at demokrati kun kan blomstre under riktige

omstendigheter (Lipset, 1959), må helse, livskvalitet og forventet levealder være en viktig faktor for demokrati, som Besley & Kudamatsu (2006) argumenterer for (Besley & Kudamatsu, 2006). De finner en sterk korrelasjon mellom forventet levealder og demokrati, samt at helsepolitiske tiltak er suverene i demokratiske stater (Besley & Kudamatsu, 2006). Spørsmålet videre må være hvorvidt kvaliteten på helsetilbud spiller inn på demokrati, eller om demokrati fører til bedre politiske helsetiltak. Det er nærliggende å tro at det siste alternativet er mer korrekt enn det første, samtidig som Besley & Kudamatsu indikerer det samme. De argumenterer for at velstand bedrer befolkningens helse, og Lipset linker velstand opp mot demokrati (Lipset, 1959). Besley & Kudamatsu ramser opp tre punkter for å vise til at velstand fører til bedret helse. De skriver at velstand fører med seg (i) en reduksjon i underernæring, samt forbedret hygiene og infrastruktur – (ii) bedret medisinsk tilbud og vaksinasjonsprogram – og (iii) bedret kunnskap og livsstil (Besley & Kudamatsu, 2006, s. 313). Punkt tre viser til bedret kunnskap, som knytter helseaspektet opp mot utdanning, og forener disse i moderniseringsteorien. Hvorvidt bedring i helsetilbud – det vil si kvalitet, samt likestilling i helse – har sammenheng med voldelig konflikt eller aksept for konflikt er ikke et tema med etablert empirisk forskning. Det er likevel interessant å se på helseaspektet i denne sammenheng, for å få et mer nyansert bilde på moderniseringen av stater og dens forhold til demokrati.

2.4.1 Oppsummering

I denne delen har vi sett på utdanning og helse som en faktor i demokratisk oppbygging og stabilisering. Det fins etablert litteratur som viser til at utdanning er en viktig del av det demokratiske bildet, og at det fins en klar sammenheng mellom disse. Senere ble det diskutert hvorvidt utdanning kan spille inn på KATOAs-teorien. Det ble hevdet at utdanning spiller inn på individers holdninger til vold, og dette ble tillagt vekt av faglitteratur. Shiraz finner empiriske bevis på at utdanning minsker risikoen for vold i hjemmet i Saudi-Arabia. Machin et al., finner en klar sammenheng mellom utdanning og kriminalitet – hvor forbedret utdanningskvalitet vil gi sosiale fordeler som minsker kriminalitetsrisikoen. Usher finner det samme som Machin, men fokuserer mer på aspektet ved å droppe ut av skolen. Det er likevel nærliggende å tro at forbedret kvalitet på utdanning vil minske faren for å droppe ut, noe som igjen vil føre til mindre kriminalitet. Disse bevisene lagt sammen, vil si at en forbedret kvalitet på utdanning vil føre til mindre vold og kriminalitet, noe som kan linkes til individers holdninger til nettopp vold. Ser vi tilbake på KATOAs-teorien, vil aksept for vold være med på

å svekke sjansene for demokrati. Det er derfor naturlig å legge til utdanningskvalitet som en kontrollvariabel for å se på forholdet mellom voldelig konflikt og demokrati. Helseaspektet ble viet mindre plass, nærmest proporsjonalt med den tilgjengelige faglitteraturen. Besley & Kudamatsu finner en klar sammenheng mellom helse og demokrati, men det stilles likevel spørsmål ved hvilken vei korrelasjonen går. Det er, som diskutert, nærliggende å tro at demokrati fører til bedre helse i større grad enn bedre helse fører til demokrati.

Helseaspektet er likevel en viktig del av moderniseringsteorien. I tillegg vil likestilling i helse ha sammenheng med ulikhet, som tidligere i oppgaven har blitt diskutert som en mulig forklaring på skillet mellom demokrati og autokrati. Som en konkluderende avslutning til dette delkapittelet, vil det være interessant å se på hvorvidt likestilling i helse spiller inn på forholdet mellom voldelig konflikt og demokrati – gitt moderniseringsteori, samt ulikhet.

3. Metode

3.1. Autokorrelasjon, heteroskedastisitet og heterogenitet

Et vanlig problem med paneldata er autokorrelasjon, som omhandler residualene, og hvorvidt disse er uavhengige av hverandre (Worall, 2010). Det vil si uavhengighet gitt forskjellen mellom observert og predikert verdi av Y (Ringdal, 2014, s.414). Optimalt sett skal verdien av en variabel et gitt år være uavhengig fra året før. Avvik fra dette kalles autokorrelasjon, og kan gi uheldige utslag på regresjonen. Bruk av paneldata betyr at data strekker seg over tid og rom, altså over flere år, samt flere stater. Problemet med autokorrelasjon kan derfor oppstå ved at data fra en gitt tidsperiode korrelerer med data fra en annen tidsperiode (Worall, 2010). Ser man på oppgavens datasett, må man gjøre seg klar over at dette kan være et problem. Demokrati-skår vil endres over tid, noe som er forventet for å kunne få et resultat. Demokrati-skåren et gitt år er likevel korrelert til demokrati-skåren året før, siden det i praksis er en vanskelig (og sjelden) prosess å drastisk endre demokrati-graden over ett år. Dette kan løses ved å ta hensyn til fjorårets demokrati-skår, når man ser på demokrati-skår et gitt år. Derfor opprettes det variabler som gjør nettopp dette, og blir benyttet som avhengige variabler i tabell 5 og 6.

Heteroskedastisitet innebærer en feilestimering av standardfeil, ved at standardfeil antas å være konstant, uten at de er det (Worell, 2010). Dette kan forekomme både ved OLS-regresjon, samt bruk av paneldata. Problemet blir imidlertid mer komplekst når det tilføres en tidsdimensjon i regresjonen, noe som gjelder for oppgavens fixed effect regresjon. Jo større andel tidsperioder, desto større blir problemet med heteroskedastisitet (Worell, 2010).

Heterogenitet er et tredje problem som kan oppstå ved bruk av paneldata. Dette kommer av et «sjokk» som oppstår i en gitt tidsperiode, og som påvirker samtlige enheter. Et presidentvalg som avholdes i en stat er et relevant eksempel for oppgavens del. Den gitte staten vil naturligvis påvirkes av dette, men det kan også påvirke andre stater til en viss grad. Standardfeilene på tvers av stater vil følgelig være korrelert med hensyn til hendelsene hver enkelt stat opplever (Worell, 2010). Det er imidlertid utfordrende å oppdage slike problemer i et stort datasett.

Den enkleste måten å få bukt med slike problemer på, er å benytte seg av fixed effect regresjon. Selv om det ikke fjerner risikoen for slike feilslutninger, vil fixed effect tilby den

beste analysemetoden med tanke på autokorrelasjon, heteroskedastisitet og heterogenitet (Worell, 2010).

3.2. Validitet og reliabilitet

Validitet er viktig å dra frem som et mulig problem i alle regresjonsanalyser, og denne er intet unntak. Det omfatter for ordens skyld at man har en målefeil: Validitet = sann verdi + målefeil (Ringdal, 2014, s.97). Dette er et kjent problem dersom man forsker på individ-nivå. «Hvor fornøyd er du på en skala fra 1 til 10» kan medføre validitetsproblemer siden hvert enkelt individ har sin egen måte å tolke skalaen på. «Hvor demokratisk er landet» vil ikke medføre det samme problemet, ettersom demokrati-skåren er satt på samme grunnlag av et felles team. Reliabilitetsproblemet kan imidlertid være et mer aktuelt problem for denne oppgaven. Det er mange steg på veien hvor datasettet potensielt kan ha forandret seg. I denne oppgaven er det snakk om to datasett som har blitt *merget* sammen, samtidig som det var en lang prosess å gjøre verdiene korrekte. Det siste innebærer duplikater. I prosessen av å slette duplikater, er det tenkelig at det kan ha skjedd en feil, uten at oppgaveforfatteren er klar over dette. Det vil derfor kunne være interessant å gjøre alt om igjen ved en senere anledning, for så å sammenligne tallene.

3.3. Valg av metode

For å måle sammenhengen mellom voldelig konflikt og demokrati, blir det benyttet sekundærdata fra *V-Dem* og *UCDP/PRIO Armed Conflict Dataset*. Først blir det foretatt en multivariat regresjonsanalyse ved minste kvadraters metode. Minste kvadraters metode, eller *ordinary least squares* (OLS) innebærer at datapunktene som blir produsert av variablene, vises som en rett linje som gjør summen mellom datapunktene og linjen minst mulig. Vi vil med dette se gjennomsnittsprogresjonen hos datapunktene som blir produsert (Ringdal, 2014, s.393).

Det vil påfølgende gjennomføres en *fixed effect model* med paneldata som vil vise sammenhengen mellom demokrati og voldelig konflikt over en tidsperiode på tre år. Dette innebærer at variablene *lagges*. Altså vil demokrati-skåren i modellen representere et årstall tre år etter de uavhengige variablene. I denne modellen vil det tilføres dummyvariabler for år.

Dette gjøres for å kontrollere for tidsmessige variasjoner. Dette kan minske sjansene for problemer med heteroskedastisitet, som diskutert.

En tredje modelltype vil presenteres, hvor variabelenes demokrati-skår blir sett i forhold til året før. Det gjøres hovedsakelig for å kontrollere for autokorrelasjon. Dette blir også gjort gjennom fixed effect, og vil i likhet med forrige modell inkludere dummyvariabler for år.

Det er fixed effect modellene som i hovedsak vil stå for de konkluderende tallene. Det gjennomføres likevel en OLS-regresjon først. Bakgrunnen for dette vil nå gjøres rede for. Oppgaven er ute etter å måle effekten av voldelig konflikt på demokrati. For å gjøre dette, er det naturlig at det blir foretatt en regresjon med tidslaggede variabler. Skal voldelig konflikt ha innflytelse på demokrati, vil ikke dette skje over natten. KATOA-teorien foreslår at voldelig konflikt har innflytelse på det som ligger i normen hos en gitt stat, og for at dette skal gi utslag, må tid være en faktor. På dette grunnlaget, vil fixed effect modellen ha en *lag* på tre år. Det vil ut ifra dette anslås at det tar maks tre år før den voldelige konflikten gir utslag på grad av demokrati.

Det er likevel et element inne i bildet, som kan medføre uheldige utslag på fixed effect modellen. Det kan tenkes at land som har hatt voldelig konflikt, ikke er svært demokratiske i utgangspunktet. Ved å først finne en sammenheng mellom stater som har hatt voldelig konflikt og statens grad av demokrati, får man et mer nyansert bilde i det de avsluttende modellene skal analyseres. For å finne denne sammenhengen, blir det først foretatt en OLS-regresjon. Denne vil ikke ha et stort utslag på oppgavens konklusjon, men vil være et element det er verdt å ha med når fixed effect modellene presenteres til slutt.

3.4. Datasett

Oppgavens hensikt er å se på voldelig konflikt, og undersøke hvorvidt dette har innvirkning på demokrati. For å utføre dette har det blitt hentet inn data vedrørende konflikt fra *Uppsala Conflict Data Program, Department of Peace and Conflict Research (UCDP/PRIO)*. 157 land er inkludert i dette datasettet, og tar hensyn til væpnede konflikter som har oppstått med minst én regjerende makt i tidsperioden 1946-2018. Disse dataene er hentet fra datasettet *UCDP Armed Conflict Dataset version 18.1*. For å måle konflikt-data opp mot demokrati-data, har sistnevnte blitt hentet inn fra *Varieties of Democracy (V-Dem)*. Her er 202 land representert med data vedrørende demokrati, hentet fra datasettet *Country-Year: V-Dem full+others*,

version 9. Disse datasettene ble *merget* sammen for å kunne koble konflikt-data opp mot demokrati-data

3.5. Variabler

3.5.1. Avhengig variabel

For å kunne måle grad av demokrati, blir det benyttet en kontinuerlig skår som går fra 0 til 1, hvor et høyere tall indikerer høyere grad av demokrati. Oppgaven benytter seg av to demokrati-variabler i kategorien *high-level democracy indices*. Disse gir makro-nivå indekser som beskriver demokratiske egenskaper på det høyeste nivået. Det vil være naturlig å velge en av disse for å korrekt måle grad av demokrati, da disse gir den mest nøyaktige målingen (Pernes, personlig kommunikasjon, 25.03.2019). Variablene *demokrati1* og *demokrati2* tar hensyn til følgende spørsmål, i gitt rekkefølge:

I hvilken grad blir det ideelle valgdemokratiet oppnådd?

- Herunder hvorvidt politiske, samt sivile, organisasjoner får operere fritt. Politiske valg er rene, og preges ikke av fusk og systematiske uregelmessigheter (Teorell et al., 2019)

I hvilken grad blir det ideelle liberale demokratiet oppnådd?

- Herunder hvilke begrensninger som er lagt på den regjeringen. Konstitusjonelt beskyttet sivile rettigheter, sterk rettssikkerhet, uavhengige domstoler og effektiv '*checks and balances*' bidrar til dette (Coppedge et al., 2015).

Disse blir benyttet som avhengige variabler i hver sine analyser. Tanken bak er at et ideelt demokrati bør være fritt for valgfusk, samt at KATOA-teorien omfatter frihet for sivile organisasjoner. Dersom et land preges av trussel for politisk vold, vil disse typisk ikke få operere på samme måte som i et land uten denne overhengende faren. På bakgrunn av dette, ble *demokrati1* valgt som avhengig variabel. I tillegg vil maktfordelingsprinsippet fungere bedre i et land uten overhengende fare for politisk vold, da domstolene har sitt å si for hvem som får regjere. En fungerende *checks and balances* er nødvendig for et vellykket demokrati, og dette får vi målt gjennom variabelen *demokrati2*. Disse korrelerer sterkt med hverandre (se appendix, figur 1), men det vil likevel være interessant å se hvorvidt de får ulikt utslag. Både *demokrati1* og *demokrati2* er kontinuerlige variabler på intervall-nivå.

I tillegg til disse variablene, blir det opprettet en ny demokrati-variabel for hver av disse to. Disse blir kalt *dem_utv1* og *dem_utv2*, og tar hensyn til demokrati-skåren for foregående år.

3.5.2. Uavhengig variabel

Den uavhengige variabelen skal inneholde data vedrørende voldelig konflikt. Variabelen *voldelig_konflikt* er en dummy-kodet – dikotom – variabel hentet fra UCDP/PRIO. Den måler hvorvidt en konflikt har passert over 1,000 dødsfall siden oppstarten fra og med 1946. Dersom en konflikt har pågått siden før 1946, vil kun dødsfall etter dette året spille inn på variabelen. En konflikt blir kodet 1 dersom den har overskredet 1,000 dødsfall siden oppstarten, og blir kodet 0 dersom den ikke har overskredet 1,000 dødsfall (Gleditsch, Wallensteen, Eriksson, Sollenberg & Strand, 2002). I tillegg til dette ønsker oppgaven å se på land som ikke har hatt konflikt. Land som blir lagt til fra V-Dem, og som ikke har hatt voldelig konflikt vil derfor kodes 0.

Konflikt-variabelen tar hensyn til fire typer konflikt:

1. Ekstrasystemisk væpnet konflikt: Konflikt mellom en stat og en ikke-statlig gruppe utenfor sitt eget territorium.
2. Interstatlig væpnet konflikt: Konflikt mellom to eller flere stater.
3. Intern væpnet konflikt: Konflikt mellom den regjerende makten i en stat og en eller flere opposisjonelle grupper *uten* innblanding fra andre stater.
4. Internasjonalisert intern væpnet konflikt: Konflikt mellom den regjerende makten i en stat og en eller flere opposisjonelle grupper *med* innblanding fra andre stater (på den ene eller begge sider).

For at regresjonen skal gi svar på det oppgaven faktisk vil måle, blir konflikt-type 1 og 2 droppet. For at regresjonen skal vise til KATOAs-teorien, må befolkningen først og fremst ha opplevd konflikten. Konflikt-type 1 innebærer at konflikten fant sted utenfor landets territorium, for eksempel en koloni-krig eller en imperialistisk krig. Befolkningen i det landet som er observert vil derfor ikke ha opplevd denne konflikten, og faller derfor utenfor punkt én i KATOAs-teorien. Konflikt-type 2 innebærer interstatlig konflikt, eller interstatlig krig som det gjerne er. Dette kan innebære at befolkningen i den observerte staten selv opplever konflikt, men oppgaven ønsker ikke å måle for dette, da det kan tenkes å spille mer inn på

folkets patriotisme, og fører ikke nødvendigvis til aksept for vold eller politisk vold. Konflikt-typene 1 og 2 blir derfor droppet, og 410 observasjoner slettes fra konflikt-variabelen.

Grunnen til at oppgaven vil se på en konflikt som har krevd over 1,000 liv, inngår i at dette tilsier en virkelig blodig konflikt. En konflikt med under 1,000 dødsfall kan inkludere demonstrasjoner som har fått uheldig utfall, og vil medføre et validitetsproblem. Oppgaven vil derfor luke ut slike tilfeller. Det er imidlertid først og fremst beleilig å sette grensen på akkurat 1,000 dødsfall, siden UCDP/PRIOs dummy-variabel tilbyr nettopp dette skillet. Det samme gjelder for årsskillet 1946.

3.5.3. Kontrollvariabler

I teoridelen har vi sett på linkene mellom voldelig konflikt og demokrati. KATOAs teorien ble presentert som en mulig forklaring på en sammenheng mellom disse. I denne forbindelse ble det også diskutert andre mulige faktorer som kan spille inn på demokrati, samtidig som de mulig kan spille inn på aspekter ved KATOAs teorien. Faktorene som ble diskutert var ulikhet, utdanning og helse. Det er derfor naturlig å legge til disse i analysen som kontrollvariabler.

3.5.3.1 Ulikhet

Ulikhet er en variabel hentet fra V-Dem, og måler hvorvidt makt er fordelt på sosioøkonomisk posisjon. Alle samfunn er til en viss grad karakterisert av økonomisk ulikhet. Denne variabelen ser på den politiske effekten av sosial ulikhet, som kommer som en følge av rikdom og inntekt (Pemstein et al., 2019). Det er en kategorisk variabel på ordinal nivå, med fem ulike nivåer fra 0 til 4. Denne variabelen blir derfor brukt som en indikator på ulikhet og den eventuelle sammenhengen med demokrati, samt KATOAs teorien, som diskutert i oppgavens teori-del.

3.5.3.2. Utdanning

Utdanning er også hentet fra V-Dem, som variabel for utdanning. Den måler i hvilken grad høy-kvalitets utdanning er garantert for alle, for å tillate befolkningen å utøve deres grunnleggende rettigheter som voksne borgere (Pemstein et al., 2019) Dette er en kategorisk variabel på ordinal-nivå, med fem mulige verdier fra 0 til 4. Dette er en variabel som kan

linkes opp mot ulikhetsvariabelen, siden denne måler hvorvidt utdanning er tilgjengelig for alle. En multivariat analyse viser at disse har en Chronbachs alpha på 0,73 (Se appendix, figur 2). Det betyr at de til en viss grad korrelerer. De korrelerer imidlertid ikke nok til at oppgaven velger å slå de sammen, eller å utelate en av de i den endelige regresjonsanalysen. *Utdanning* vil derfor bestå som en egen variabel.

3.5.3.3. Helse

Helse er hentet fra V-Dems datasett. Den korrelerer, på samme måte som utdanningsvariabelen, til en viss grad med ulikhetsvariabelen. Chronbachs alpha viser 0,75 (se appendix, figur 3). Den har imidlertid en sterkere korrelasjon med utdanningsvariabelen, med en Chronbach's alpha på 0,95 (se appendix, figur 4). Det vil si at de til en viss grad gir de samme målene. Går vi nærmere inn på variabelens definisjon, ser vi at *helse* måler hvorvidt alle er garantert et høy-kvalitets grunnleggende helsevesen, som sikrer voksne borgere sin rett til å utøve grunnleggende rettigheter (Pemstein et al., 2019). Dette er svært likt oppsettet til utdanningsvariabelen, men *helse* ser altså på helseaspektet istedenfor utdanningsaspektet. Dette er altså to forskjellige kategorier innen offentlige tjenester, som ikke nødvendigvis trenger å ha noe med hverandre å gjøre. Siden de konseptuelt er to forskjellige variabler, og ikke fanger opp det samme fenomenet, ser oppgaven det som naturlig å inkludere begge disse i oppgavens regresjon.

4. Resultater

4.1. Multivariat lineær regresjon (OLS)

Tabell 1: Multivariat reg.analyse i

VARIABLES	(i) demokrati1
voldelig_konflikt	-0.0275** (0.0108)
ulikhet	0.0167*** (0.00489)
utdanning	0.00536 (0.00874)
helse	0.0855*** (0.00801)
Constant	0.402*** (0.00983)
Observations	1,479
Adj R-squared	0.280

Tabell 2: Multivariat reg.analyse ii

VARIABLES	(ii) demokrati2
voldelig_konflikt	-0.0217** (0.00941)
ulikhet	0.0197*** (0.00426)
utdanning	-0.000355 (0.00760)
helse	0.0817*** (0.00697)
Constant	0.277*** (0.00855)
Observations	1,479
Adj R-squared	0.309

Standard errors in parentheses
 *** p<0.01, ** p<0.05, * p<0.1

I OLS-regresjonen uten tidslag ser vi at det fins en korrelasjon mellom grad av demokrati og voldelig konflikt. Konflikt-variabelen har negativt fortegn på B-koeffisienten, og viser dermed at land som har hatt voldelig konflikt, har en tendens til å ha lavere demokrati-skår. Dette stemmer med hypotesen. OLS-regresjonen viser oss også at ulikhet og likestilling i helsetilbud har positiv effekt på demokrati. Ulikhetsvariabelen går motsatt vei av det som ble antatt, og helsevariabelen oppfører seg som forventet. Utdanningsvariabelen er ikke signifikant, og vi kan derfor ikke ta høyde for at det fins en forskjell i utdanning mellom den første og den andre definisjonen av demokrati, selv om de viser forskjellige retninger i de to modellene. De to modellene har forklaringskraft på henholdsvis 28% og 30%, som må betraktes som sterkt.

4.2. Paneldata: Fixed effect, med tidslag

Tabell 3: Fixed effect modell I

VARIABLES	(1) demokrati1
L3.konflikt	-0.0148* (0.00765)
L3.ulikhet	0.0148*** (0.00454)
L3.utdanning	0.0224*** (0.00785)
L3.helse	0.0144* (0.00789)
Constant	0.347*** (0.0467)
Observations	1,393
R-squared	0.348
Adj R-squared	0.254

Tabell 4: Fixed effect modell II

VARIABLES	(1) demokrati2
L3.konflikt	-0.00749 (0.00625)
L3.ulikhet	0.0141*** (0.00371)
L3.utdanning	0.0144** (0.00641)
L3.helse	0.0228*** (0.00644)
Constant	0.247*** (0.0382)
Observations	1,393
R-squared	0.313
Adj R-squared	0.214

Standard errors in parentheses

*** p<0.01, ** p<0.05, * p<0.1

I fixed effect modellen må det først og fremst presiseres at dummy-variabler for år er tillagt, uten at de her vises. Ingen av årsvariablene var signifikante, men de bidrar likevel med å kontrollere for tidsmessige variasjoner, som nevnt i oppgavens metode-del. Vi ser her at variabelen for voldelig konflikt ikke er signifikant i noen av modellene. Alle de tre kontrollvariablene er signifikante, med varierende styrke i de to modellene. Vi tar likevel utgangspunkt i at de er til å stole på. Ulikhet, utdanning og helse har alle positiv B-koeffisient, noe som sier at de har en positiv effekt på demokrati over en periode på tre år. Vi ser her en forklaringskraft på henholdsvis 25,4% og 21,4%. På bakgrunn av disse modellene må det foreløpig konstateres at voldelig konflikt ikke påvirker grad av demokrati over en tidsperiode på tre år, i påvente av neste analyse.

4.3. Paneldata: Fixed effect regresjon, med tidslag (2)

Tabell 5: Fixed effect modell III

VARIABLES	(III) dem_utv1
L3.voldelig_konflikt	0.0114*** (0.00401)
L3.ulikhet	-0.00214 (0.00238)
L3.utdanning	-0.00504 (0.00412)
L3.helse	-0.000756 (0.00413)
Constant	-0.00585 (0.0244)
Observations	1,382
R-squared	0.077
Adj R-squared	-0.056

Tabell 6: Fixed effect modell IV

VARIABLES	(IV) dem_utv2
L3.voldelig_konflikt	0.00803*** (0.00307)
L3.ulikhet	-0.00264 (0.00182)
L3.utdanning	-0.00431 (0.00316)
L3.helse	-0.000310 (0.00316)
Constant	-0.0109 (0.0187)
Observations	1,382
R-squared	0.076
Adj R-squared	-0.058

Standard errors in parentheses

*** p<0.01, ** p<0.05, * p<0.1

Dette er i likhet med forrige modell, fixed effect med tidslag på tre år. Her ser vi til forskjell demokrati-variablene med forbehold til demokrati-skår fra året før. Ved å se på endring i demokrati, får vi kontrollert for autokorrelasjonsproblemet. Med dette blir konflikt-variabelen statistisk signifikant, som eneste variabel i disse modellen. Imidlertid har B-koeffisienten positivt fortegn, som betyr at land med historie med voldelig konflikt har en tendens til å øke graden av demokrati. Dette til sammenligning med oppgavens hovedhypotese, som sier at den demokratiske utviklingen vil gå motsatt vei. Vi må derfor forkaste *H1*. I slike tilfeller er det normalt å bekrefte nullhypotesen. Modellene har imidlertid en noe svak forklaringskraft på henholdsvis 7,7% og 7,6%. I dette tilfellet er det også tillagt dummy-variabler for år, som gjør at modellene har flere kontrollvariabler enn presentert. Det vil si at den justerte R^2 vil gi et mer korrekt bilde på forklaringskraften. Et sjeldent tilfelle av negativ verdi på denne, betyr at modellene ikke er til å stole på, siden forklaringskraften ligger på rundt 0% etter å ha kontrollert for autokorrelasjon. Disse modellene må derfor forkastes, og vi må konkludere med at voldelig konflikt ikke vil påvirke grad av demokrati.

5. Konklusjon

Oppgavens formål var å undersøke hvorvidt voldelig konflikt har effekt på staters demokratiskår over en periode på tre år. Oppgaven lener seg hovedsakelig på sin egen teori, som steg for steg foreslår en grunn til hvorfor voldelig konflikt vil ha negativ effekt på et lands demokrati. De syv punktene i denne teorien fikk varierende grad av støtte. Det ble foreslått at land som har hatt en voldelig konflikt vil få en større aksept for vold under politiske prosesser, ved at vold nærmest blir en del av normen. Denne teorien får støtte av Wantchékon og García-Ponce som skriver at væpnede opprørsgrupper vil bidra til en kulturendring, som gjør at politisk vold i større grad blir akseptert. Dette kan tenkes å føre til større sannsynlighet for at det vil skje igjen, derav en overhengende trussel for dette, som KATOA-teorien fritt elaborerer. Hvis vi antar at dette stemmer, vil vold under politiske prosesser føre til at det vil være lavere takhøyde for å danne en opposisjon, og dersom en opposisjon dannes, vil denne potensielt undertrykkes eller svare med politisk vold. Resultatet vil logisk sett være at befolkningen i landet ikke får mulighet til å velge sin egen leder, og som følgelig vil være svekkende for demokratiet. KATOA-teorien stopper imidlertid ved den forsøkt logiske tankegangen, ettersom den ikke fikk støtte i oppgavens empiriske funn.

Det ble presentert teorier som sier at land med en svakere grad av demokrati har større sannsynlighet for å oppleve intern væpnet konflikt. Samtidig som det ble lagt frem at andre studier har tilbakevist dette. Oppgavens empiriske funn tilsier at land som har opplevd voldelig konflikt, vil være mindre demokratiske enn land uten voldelig konflikt. Dette er tall som får støtte av enkelte studier, men som oppgavens teoretiske del viser, er det et ambivalent tema i statsvitenskapen.

Det ble også foreslått at ulikhet og moderniseringsteori kan spille inn på forholdet mellom demokrati og voldelig konflikt. Stor grad av ulikhet fører til mer vold, i henhold til Elgar & Aitken, som logisk sett kan samsvare med det som ligger nært normen – eller kulturen, som Wantchékon & García-Ponce omtaler det som. Ulikhet ble også koblet opp mot demokratisk utvikling, og oppgavens empiriske funn viser at dette bidrar til økt grad av demokrati – motsatt av forventet resultat.

Moderniseringsteori ble foreslått som en faktor i demokratisk utvikling, og er i denne oppgaven representert, hovedsakelig, av utdanningsvariabelen, men også helsevariabelen.

Teorien som har blitt presentert forteller oss at statlig modernisering er viktig for demokratisk utvikling. Tabell 1 og 2 tilsier at utdanning ikke spiller inn på grad av demokrati, mens tabell 3 og 4 tilsier at det har effekt over tre år. Når det kontrolleres for autokorrelasjon, blir imidlertid den generelle forklaringskraften for svak. Moderniseringsteori ble koblet opp mot KATOA-teorien ved at utdanningskvalitet spiller inn på voldelige tendenser, i form av at utdanning fører til mindre vold. Likestilling i helse mangler derimot tyngde i forholdet til denne teorien, og ble derfor et større usikkerhetsmoment idet empirien ble fremlagt. Konklusjonen rundt helseaspektet er at land med stor grad av helselikhhet vil være mer demokratisk, samt at helselikhhet har positiv effekt på liberalt demokrati over en tidsperiode på tre år, mens denne effekten ikke er signifikant ved valgdemokrati. Når det sjekkes for autokorrelasjon, vil ikke denne effekten være gyldig, ettersom forklaringskraften er for svak.

Spørsmål rundt forskjell på demokrativariablene som benyttes, har ikke fått stor plass i denne oppgaven. Dette begrunnes med at det i utgangspunktet ikke var veldig interessant for oppgavens problemstilling. Det ble tatt med to forskjellige variabler likevel, hovedsakelig for å se om de faktisk ga forskjellig utslag, noe de til en viss grad gjorde. I alle fall fikk oppgaven slått fast at effekten voldelig konflikt har på demokrati, i svært liten grad påvirkes av om demokrati defineres som valgdemokrati eller liberalt demokrati.

Oppgaven konkluderer med at voldelig konflikt *ikke* vil svekke graden av demokrati i et land over en tidsperiode på tre år. Når det sjekkes for autokorrelasjon i tabell 5 og 6, ser vi at voldelig konflikt har en signifikant positiv effekt på demokrati-skår over tre år, men forklaringskraften er for lav til at dette kan bekreftes. Det må derfor konstateres at voldelig konflikt ikke har effekt på endring i demokrati-skår.

Avslutningsvis må det nevnes at det kan være aspekter ved oppgavens metode som kunne blitt gjort annerledes, og som kunne ha medført andre resultater. Det ble ikke foretatt en tidslagget OLS-regresjon ettersom problemer ved autokorrelasjon, heteroskedastisitet og heterogenitet optimalt sett ville løses ved fixed effect. Det ble heller ikke foretatt en Hausman-test, noe som kunne indikert hvorvidt en random effect-regresjon hadde fungert bedre enn fixed effect. Det kunne også vært bedre for oppgaven å fokusere kun på borgerkrig eller frigjøringskrig, men dataen levert av UCDP/PRIO gjorde det enkelt å fokusere på generell intern konflikt. Videre forskning på dette temaet kan, med denne oppgaven som utgangspunkt, snevre inn definisjonen av voldelig konflikt, samtidig med en mer omfattende undersøkelse av hvilken

metode som optimalt sett bør benyttes.

6. Appendix

Figur 1: Chronbach's alpha test, demokrati1-demokrati2

```
. alpha demokrati1 demokrati2
```

```
Test scale = mean(unstandardized items)
```

```
Average interitem covariance:      .0767307  
Number of items in the scale:      2  
Scale reliability coefficient:      0.9865
```

Figur 2: Chronbach's alpha test, ulikhet-utdanning

```
. alpha ulikhet utdanning
```

```
Test scale = mean(unstandardized items)
```

```
Average interitem covariance:      1.126902  
Number of items in the scale:      2  
Scale reliability coefficient:      0.7349
```

Figur 3: Chronbach's alpha test, ulikhet-helse

```
. alpha ulikhet helse
```

```
Test scale = mean(unstandardized items)
```

```
Average interitem covariance:      1.165765  
Number of items in the scale:      2  
Scale reliability coefficient:      0.7477
```

Figur 4: Chronbach's alpha test, helse-utdanning

```
. alpha helse utdanning
```

```
Test scale = mean(unstandardized items)
```

```
Average interitem covariance:      2.129438
```

```
Number of items in the scale:      2
```

```
Scale reliability coefficient:      0.9510
```

7. Litteraturliste

Acemoglu, D., Johnson, S., Robinson, J. A. & Jared, P. (2005). From Education to Democracy?. *American Economic Review*, 95(2), 44-49. Hentet fra:
<https://pubs.aeaweb.org/doi/pdfplus/10.1257/000282805774669916>

Acemoglu, D. & Robinson, J. A. (2006). *Economic Origins of Dictatorship and Democracy*. New York: Cambridge University Press.

Beck, N. & Katz, J. N. (1995). What to do (and not to do) with Time-Series Cross-Section Data. *The American Political Science Review*, 89(3), 634-647. Hentet fra:
<https://www.jstor.org/stable/2082979>

Besley, T. & Kudamatsu, M. (2006). Health and Democracy. *American Economic Review*, 96(2), 313-318. Hentet fra:
<https://pubs.aeaweb.org/doi/pdfplus/10.1257/000282806777212053>

Boix, C. (2003). *Democracy and Redistribution*. New York: Cambridge University Press.

Castelló-Climent, A. (2008). On the distribution of education and democracy. *Journal of Development Economics*, 87(2), 179-190. Hentet fra:
<https://doi.org/10.1016/j.jdeveco.2007.10.006>

Coppedge, M., Gerring, J., Knutsen, C. H., Lindberg, S. I., Teorell, J., Altman, D. ... Ziblatt, D. (2019). V-DemCodebookv9. *Varieties of Democracy (V-Dem) Project*. Hentet fra:
<https://doi.org/10.23696/vdemcy19>

Eck, K. & Pettersson, T. (2018) Organized Violence, 1989-2017 and the Data Generation Process. *Journal of Peace Research* 55(4). Hentet fra:

<https://ucdp.uu.se/downloads/ucdpprio/ucdp-prio-acd-181.pdf>

Elgar, F. J. & Aitken, N. (2010). Income Inequality, Trust and Homicide in 33 Countries. *European Journal of Public Health*, 21(2), 241-246. Hentet fra:

<https://doi.org/10.1093/eurpub/ckq068>

Glaeser, E. L., Ponzetto, G. A. M. & Shleifer, A. (2007). Why does democracy need education?. *Journal of Economic Growth*, 12(2), 77-99. Hentet fra:

<https://doi.org/10.1007/s10887-007-9015-1>

Gleditsch, N. P., Wallensteen, P., Eriksson, M., Sollenberg, M. & Strand, H. (2002). Armed Conflict 1946–2001: A New Dataset. *Journal of Peace Research*, 39(5), 615–637. Hentet fra:

<https://ucdp.uu.se/downloads/ucdpprio/ucdp-prio-acd-181.pdf>

Haggard, S. & Kaufman, R. R. (2016). *Dictators and Democrats*. New Jersey: Princeton University Press.

Hegre, H. (2014). Democracy and armed conflict. *Journal of Peace Research*, 51(2), 159-172.

Hentet fra: <https://doi.org/10.1177/0022343313512852>

Jarstad, A.K. & Sisk, T.D. (2008). *From War to Democracy: Dilemmas of Peacebuilding*. New York: Cambridge University Press.

Keane, J. (2004). *Violence and Democracy*. New York: Cambridge University Press

Levitsky, S., & Cameron, M. (2003). Democracy without Parties? Political Parties and Regime Change in Fujimori's Peru. *Latin American Politics and Society*, 45(3), 1-33. Hentet fra: <https://doi.org/10.1111/j.1548-2456.2003.tb00248.x>

Lipset, S. (1959). Some Social Requisites of Democracy: Economic Development and Political Legitimacy. *American Political Science Review*, 53(1), 69-105. Hentet fra: <https://doi:10.2307/1951731>

Little, A. (2006). Theorizing Democracy and Violence: The Case of Northern Ireland. *Theoria: A Journal of Social and Political Theory*, (111), 62-86. Hentet fra: <http://www.jstor.org/stable/41802340>

Machin, S., Marie, O., Vujić, S. (2011). The Crime Reducing Effect of Education. *The Economic Journal*, 121(552), 463-484. Hentet fra: <https://doi.org/10.1111/j.1468-0297.2011.02430.x>

McAlister, A. L. (2006). Acceptance of Killing and Homicide Rates in Nineteen Countries. *European Journal of Public Health*, 16(3), 259-265. Hentet fra <https://doi.org/10.1093/eurpub/ckl007>

Mesquita, B.B.d. & Smith, A. (2012). *The Dictators Handbook*. New York: Public Affairs.

Mukherjee, B. (2006). Why Political Power-Sharing Agreements Lead to Enduring Peaceful Resolutions of Some Civil Wars, But Not Others?. *International Studies Quarterly*, 50(2), 479-504. Hentet fra: <https://doi.org/10.1111/j.1468-2478.2006.00410.x>

Przeworski, A., Alvarez, M. E., Cheibub, J. A., Limongi, F. (2000). *Democracy and Development: Political Institutions and Well-Being in the World, 1950-1999*. Cambridge: Cambridge University Press.

Shiraz, M. S. (2016). The impact of education and occupation on domestic violence in Saudi-Arabia. *International Journal of Social Welfare*, 25(4), 339-346. Hentet fra: <https://doi.org/10.1007/s10887-007-9015-1>

Usher, D. (1997). Education as a Deterrent to Crime. *The Canadian Journal of Economics*, 30(2), 367-384. Hentet fra: <https://www.jstor.org/stable/136344>

Wantchékon, L. & García-Ponce, O. (2017). Critical Junctures: Independence Movements and Democracy in Africa. Hentet fra: http://omargarciaponce.com/wp-content/uploads/2013/07/critical_junctures_may_2017.pdf

Worall, J. L. (2010). A User-Friendly Introduction to Panel Data Modeling. *Journal of Criminal Justice Education*, 21(2), 182-196. Hentet fra: <https://doi.org/10.1080/10511251003693702>

